СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 133. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 10-го ЧЕРВНЯ 1948. — No. 133. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 10, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. — Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

КОНГРЕС НЕ В СПРОМОЖНОСТІ ПОКІНЧИТИ НАРАДИ ПЕРЕД КОНВЕНЦІЯМИ

Вашингтон, 8 червня. — в конгресі накопичилося тільки справ, що просто не буде можна замкнути наради конгресу 19 червня, як це було пляноване. У понеділок 21 червня починається Краєва Конвенція Республиканської партії у Филаделфії, а на 12 липня призначений початок Конвенції Демократичної партії. Час між обома конвенціями можна буде використати на полагодження дуже важливих справ, звязаних з закордонною політикою. Зпоміж законопроєктів, які мусять бути ухвалені ще перед 19 червнем, находяться такі: продовження закону про тарифу і далекосяжна справа субсидій для земельних господарів. Міжтим міжнародне положення вимагає, щоб ухвалити військову допомогу для забезпечення Західних держав перед агресією. З яким поспіхом працює конгрес тепер, пізнати з цього, що у вівторок палата репрезентантів ухвалила 136 законопроєктів упродовж перших трьох годин. Більшість билів це місцеві та особисті домагання до уряду, які мусять мати форму закону.

ДАЛЬШІ ЗАКИДИ ПРЕЗИДЕНТА ПРОТИ КОНГРЕСУ.

Бут, у стейті Монтана. — Президент Труман, під час своєї поїздки в західні стейти, виголошував промови в стейті Айдаго. Важнішу промову виголосив він у Наранш стадіюм в місті Бут, а в ній закинув конгресові нерозумну ощадність у прилюдних справах. Між іншими згадав Труман про відмову фондів на роботу в деяких ділянках департаменту праці, особливо на працю бюра робітничої статистики. Також жалувався президент, що конгрес не взяв до уваги проєкт реклямацій земель в стейті Монтана, хоч президент зголосив цей проєкт у конгресі.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ ПРОТИ КОНГРЕСОВОГО ВЕТА В СПРАВІ ТАРИФИ.

Вашингтон.— Підчас дискусії над продовженням тарифи сенатська фінансова комісія відкинула 8 голосами проти 5 постанову, ухвалену в палаті послів, щоб конгрес мав право покласти вето проти митних умов, заключених президентом. Зате сенатська комісія позміновувала інші постанови закону про тарифу. Після викінчення дискусії над билом в комісії, він піде негайно під дискусію в повнім сенаті. Найближчої суботи минає речинець теперішнього закону, отже конгрес мусить приспішити його продовження.

НА ПОБУДОВУ ТРАНСПОРТОВИХ ЛІТАКІВ

Вашингтон. — В палатній підкомісії збройних сил ухвалено одноголосно приступити до будови транспортових літаків на таку скалю, щоб можна було перевозити людей і матеріяли повітрям в як найближчому часі. Цього вимагає підготова до третьої війни, як сказано в аргументах. Крім того виявилося, що приватні підприємства не можуть будувати літаків для таких цілей у відповідній кількости, отже уряд мусить зробити це на свою руку. Справа є така пильна, що не зважаючи на накопичення праці в конгресі, надіються прийняти її ще перед відрочченням теперішнього конгресу.

65 МІЛЬЙОНІВ НА БУДОВУ ПАЛАТИ ДЛЯ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

Вашингтон. — В комісії закордонних справ палати репрезентантів ухвалено позичку у висоті $65,000,000 на будову приміщення для Обєднаних Держав у Ню Йорку. Позичка має бути безпроцентова. Заки комісія ухвалила позичку, вона передискутувала проєкти, щоб примістити осідок О.Д. в іншім місті, як Сан Франсиско, Блек Гилс у Савт Дакоті, в повіті Ферфилд у стейті Конетикат і т. п. Вкінці комісія прийшла до висновку, що Ню Йорк ще найкраще надається на осідок для такої міжнародної установи. Комісія вийшла теж з домаганням, щоб Злучені Держави перевели ревізію вета в О.Д.

ЛИШЕ 400,000 ІНДІЯН В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

Вашингтон. — Бюро Індіянських [illegible] виявляє, що під теперіш[illegible] пору число американських індіян виносить 400,000 душ на території стейтів, а крім того 33,000 на Алясці. Землі, які замешкують індіяни, обіймають простір двічі більший від стейту Пенсилвенія. У більшій частині вони живуть в резерваціях під опікою уряду Злучених Держав. У часі приїзду Колюмба в Америку в 1592 році число індіян на території теперішних Злучених Держав досягало цифри 846,000, як це подають етнологи. Ще тепер живе в різних резерваціях 150 різних індіянських племен. Число індіянського населення в резерваціях збільшилося тепер завдяки медичному доглядові. Найчисленніше є племя Наваго, яке живе в Північній Арізоні і Ню Мексику. Їх число доходить до 55,000. Більше ніж 25,000 індіян служили в армії Дядька Сема під час останньої війни.

ДЖЕНЕРАЛ ЕЛЕКТРИК ПІДНОСИТЬ ПЛАТНЮ НА 8 ВІДСОТКІВ.

Ню Йорк. — Підприємство Дженерал Електрик піднесло на 8% платню для 125,000 своїх робітників, хоч досі завзято опиралося всяким домаганням юнії. Буде це підвишка 9—15 центів на годину. Юнія взяла цю підвишку під застанову.

ПІВДЕННІ ДЕМОКРАТИ ПЛЯНУЮТЬ ОКРЕМУ КОНВЕНЦІЮ.

Джексон, у стейті Мисисипі. Комісія для кампанії проти зрівнання громадянських прав у південних стейтах рішила скликати окрему конвенцію для назначення кандидата на президента Злучених Держав, якщо б президент Труман дістав номінацію на Краєвій Демократичній Конвенції в Филаделфії. Конвенція мала б відбутися в місті Бирмингем, у стейті Алабама, 17 липня.

Сенат ухвалює прийняти до Армії 25,000 скитальників

Вашингтон, 8. червня. — Підчас дискусії в повнім сенаті над законопроектом в справі обовязкової військової служби під час миру прийнято поправку, щоб цей закон обовязував лише два роки і щоб до армії набирати рекрутів у віці 19—25 років. Друга поправка, яку запропонував сен. Генрі Кабот Ладж, це така, щоб до армії Злучених Держав вільно було вступати скитальникам, якщо вони кваліфікуються на майбутніх громадян Злучених Держав. Їх можна буде прийняти на пять літ до армії, після чого вони набудуть право американського громадянства. Їх число буде виносити 25,000, а їх вишкіл буде переводжений впродовж 6 місяців в Злучених Державах або на території, яка належить до Злучених Держав. Це не буде „Чужинний Легіон", на зразок французького, лише вони будуть включені в американську армію. Така постанова має на цілі облегчити побір рекрута до американської армії.

ПОСОЛ АНТІН ГЛИНКА В СПРАВІ ДОПУЩЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ ДО КАНАДИ.

Отава, Канада. — В урядовім протоколі нарад палати послів канадського парляменту з 31. травня поміщена промова українця Антона Глинки, посла з округи Вегревил, у провінції Алберті, в справі допущення европейських скитальників до Канади.

На підставі своєї подорожі для студій питання скитальників до Европи, пос. Глинка обговорював основно справу скитальників, їх так звану „репатріяцію" і їх прикмети як цінних громадян. Він викликав загальне заінтересування, так, що в однім місці пос. Гарис перервав йому промову з проханням, щоб говорив повільніше і дав спромогу всім приявним членам парляменту докладно зрозуміти цю справу. Пос. Глинка оправдав свій поспіх обмеженим часом, який залишився йому на виголошення промови. З парляментарного протоколу пізнати, що пос. Глинка трактував промову, як справжню студію скитальчого питання, в якій багато місця присвятив українським скитальникам.

АМУНІЦІЯ З ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ ДЛЯ АРГЕНТИНИ.

Вашингтон. — Департамент стейту виявив, що аргентинський уряд закупив в Злучених Державах амуніції за $248,604. Колись ці припаси були варті $4,413,936.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ СПОСТЕРЕГАЧІ В ДОРОЗІ ДО ПАЛЕСТИНИ.

Вашингтон. — Американські військові й морські спостерегачі виїхали до Палестини 8. червня. Там прилучаться до них ще інші американські обсерватори, які перебувають в Европі. Їх посилає уряд Злучених Держав на жадання графа Бернадота, який посередничить при заключенні примиря між жидами й арабами. В штабі обсерваторів находяться такі офіцири: С. Д. Вилингґем з Портленд, Орегон; Деніел Еді з Гонолулу; Карсон Говкінс з Ріно, Невада; Гаролд Гокслі з Сан Франсиско; Володимир Л. Рухлій з Сисеро, Ілл.; Реґан Фуллер з Вашингтону і Рой Милер з Синсинаті.

ЕКЗАРХАТ СХІДНЬОЇ КАНАДИ УКРАЇНСЬКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ.

Торонто, Канада. — Газети оприлюднили границі Екзархату Східньої Канади Української Католицької Церкви, якої ординарієм є ВПреосв. Кир Ізидор. Екзархат обіймає такі провінції: Нова Скошія, Квебек, Онтеріо, Принс Едвард Айленд - Бронсвик і Нова Фундляндія. Там є 30 українських парафій.

У. П. А. знову причиною тривоги в Чехословаччині

КОМУНІКАТ ЧЕСЬКОГО МІНІСТЕРСТВА ВІЙНИ ПРО ДІЇ У.П.А. на СЛОВАЧЧИНІ.

Прага, 6. червня. (Повітряною поштою до Свободи). — І.К. — Чехословацьке міністерство війни і міністерство внутрішніх справ видали вчора спільний урядовий комунікат про те, що в східній Словаччині вже від місяця ведуться затяжні бої чеських військ і поліції проти відділів Української Повстанської Армії, які в силі кількох сотень зайняли важливі позиції і укріплення з другої світової війни. В комунікаті подається, що відділам СНБ (чеське НКВД) пощастило в останніх днях оточити один такий бункер, залога якого складалася тільки з трьох чоловіків і одної дівчини, вояків УПА. В комунікаті стверджується, що повстанці боролися до останнього набою і опісля згинули в рукопашному бою. Комунікат міністерства війни чеська комуністична преса подає під великими заголовками як: „На службі чужих держав проти нашої Республики"; „Відділи УПА знову переходять в нашу країну"; „Важка служба СНБ на Словаччині" і т. п. В повідомленнях дальше говориться, що відділи УПА втратили в боях 344 вояків, з того 59 вбитими і 39 пораненими. Тут відомо, що в останніх місяцях багато чеських і словацьких вояків перебігло до УПА, тому чеські власті продовжують стягати зі Словаччини неблагонадійні частини, висилаючи туди комуністичний „авангард", якому „все одно". Рівночасно з повідомленнями про нові дії УПА чеська преса знову поміщує фотографії Бурлака-Шигельського.

АРАБИ І ЖИДИ ВЕРБУЮТЬ СКИТАЛЬНИКІВ ДО СВОЇХ АРМІЙ.

Лондон, 9. червня. — В місцевому тижневику „Джюїш Кронікл" подається, що жиди і араби розгорнули широку вербункову акцію в таборах скитальників в Німеччині. З Німеччини вже виїхало до Палестини понад 2,000 жидів, добровольців до ізраїльської армії, а дальших 5,000 ще дожидають транспорту. В повідомленні подається, що араби зі свого боку шукають добровольців-офіцирів між поляками, українцями, югославами та іншими національностями, обіцяючи їм по 40 долярів тижневої платні. 400 осіб вже мали виїхати до арабської армії.

БРИТАНЦІ ВИКИДАЮТЬ БОЛЬШЕВИКІВ ЗІ СВОЄЇ ЗОНИ БЕРЛІНА

Берлін, 9. червня. — Британські окупаційні власті звернулися до совєтських з домаганням, щоб ті негайно забралися з будинку німецької радіовисильні (Рундфункгауз), що є в британській зоні та якою досі користувались большевики, надаючи через ню свої трійливі пропагандивні програми. Совєтська інформаційна агенція подаючи про це „провокаційне домагання британців", заповідає рівночасно відповідні репресії проти британських властей. Це з черги загострює британсько - совєтські стосунки, що в останньому часі з кожним днем погіршуються, створюючи напружене відношення між обома державами.

В П'ЯТНИЦЮ МАЄ НАСТУПИТИ ПРИМИР'Я В ПАЛЕСТИНІ.

Лейк Соксес, Н. Й., 9. червня. — Посередник О. О. Д. в Палестині, граф Бернадотте, повідомив вчора Раду Безпеки, що реченець ізраїльсько-арабського примир'я він визначив на п'ятницю 11-го червня, в год. 6-тій вранці місцевого часу. У „мирному ультиматі", висланому вчора жидам і арабам, граф Бернадотте домагається безумовного прийняття постанов примир'я до сьогодні 8-мої години рано. Він остерігає обі сторони, що на випадок неприйняття ними постанов примир'я, або умовного прийняття, він залишить своє посередництво та віддасть цілу справу знову Раді Безпеки. В колах ООД вважають, що тепер існують вже деякі можливості, що жиди і араби остаточно погодяться на запропоноване Радою Безпеки 4-тижневе примир'я. В інтерпретації постанов примир'я Бернадотте стверджує, що за той час була б заборонена імміграція „людей у військовому віці" до Палестини.

АРАБСЬКА БОМБА ПОТРАПИЛА В БУДИНОК О. Д. В ТЕЛЬ АВІВ.

Тель Авів, 9. червня. — Власне тоді, як посередник О. Д. робив останні заходи в справі примир'я в Палестині, арабська авіяція скинула бомби на столицю Ізраїля, Тель Авів. Дві бомби впали на будинок О. Д., пошкоджуючи його. Жертв в людях не було.

КОНТРАБАНДА КОМУНІСТИЧНИХ АГЕНТІВ ДО АВСТРІЇ.

Відень, 9. червня. — Австрійські власті повідомляють про оживлений нелегальний рух на австрійсько - югославському кордоні. З Австрії прокрадаються до Югославії сербські партизани, а з Югославії большевики переводять контрабандою до Австрії своїх агентів і інших змовників. Одного з них вчора вбила австрійська поліція при переході кордону.

ПІСЛЯ РЕЗИГНАЦІЇ БЕНЕША

ГОТТВАЛЬД ПІДПИСАВ КОНСТИТУЦІЮ, ЛЕГАЛІЗУЮЧИ КОМУНІСТИЧНИЙ ПАРЛАМЕНТ.

Прага, 9 червня. — Комуністичний премієр Чехословаччини, Клемент Готтвальд, підписав вчора ухвалену під терором на початку травня нову конституцію „народної демократії", що легалізує „вибраний" новий „парлямент" та який відмовився підписати Бенеш, резигнуючи з посту президента. Підпис Готтвальда вважається за легальний, бо дійсна ще до сьогодні стара конституція передбачує, що на випадок смерти, резиґнації, чи будьякої іншої перешкоди президента, голова уряду має право підписувати закони. Нова конституція увійде в силу сьогодні опівночі, якраз на час, щоби залегалізувати першу сесію комуністичного парляменту, що має відбутися завтра. Новий президент вже „конституційно" — комуністичної Чехословаччини має бути вибраний в найблищий понеділок і загально вважається, що ним буде Готтвальд, а його місце на пості премієра займе другий комуніст, Антін Запотоцький. В офіційному повідомленні теж подано, що Готтвальд відвідав Бенеша та обговорював з ним „приватні справи", іменно справу досмертної президентської платні для Бенеша.

МОРДОБІЙКА В ІТАЛІЙСЬКОМУ СЕНАТІ.

Рим, 9 червня. — Вчора в італійському сенаті вперше за 150 років його існування прийшло до „чинної дискусії" між комуністичними і не-комуністичними сенаторами, як комуністи під час дискусії над долею італійських полонених в Совєтському Союзі почали бійку. Один сенатор заявив, що Італія за всяку ціну повинна дізнатися, що сталося з її полоненими в Совєтах, а християнсько-демократичний сенатор Аморе Тнартуфолі додав, що „немає потреби запитувати, чи Росія є цивілізована країною". У відповідь на це комуністичний сенатор Франческо Спецціано вдарив Тартуфолі в лице і тоді почалася загальна мордобійка.

НАПРУЖЕННЯ У ФРАНЦУЗЬКОМУ УРЯДІ.

Париж, 9 червня. — Французький міністер закордонних справ Бідо предложив вчора парляментові рекомендації Лондонської конференції в справі Німеччини, що викликало знову напруження у французькому уряді. Бідо відмовився відповідати на запит, чи рекомендації вже були потверджені урядом, виявляючи, що під цим оглядом теж в самому уряді ще не досягнено повного порозуміння, що легко могло б викликати урядову кризу.

ЗАКОРДОННИЙ ВІДГОМІН НА РЕЗИГНАЦІЮ БЕНЕША.

Париж, 9 червня.—Резигнація президента Бенеша відбилася широким відгомоном в закордонних дипломатичних колах і її широко коментується, хоча вона не була несподіванкою, якою було радше задержання ним посту президента після комуністичного перевороту. Резигнацію Бенеша порівнюється з протестаційним самогубством міністра Масарика. Негайно після вістки про резигнацію Бенеша, зрезигнував теж чеський міністер в Стокгольмі, д-р Едвард Таборський, передаючи ключі від амбасади шведському міністрові закордонних справ. В Парижі зрезигнував братанок Бенеша, Вацлав Бенеш, з посту секретаря чеської амбасади.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАБРАЛИ З НІМЕЧЧИНИ 505,298 ВАГОНІВ МАШИН.

Берлін, 9 червня. — Від часу окупації Німеччини, большевики вивезли до Совєтського Союзу 505,298 вантажних вагонів відмонтованих німецьких фабричних машин, забираючи всю важливішу німецьку індустрію.

ВІДСТАВКА ТУРЕЦЬКОГО УРЯДУ.

Анкара, 9 червня. — Турецький уряд премієра Гасан Сака сьогодні вранці подався у відставку під напором публичної критики його внутрішньої господарської політики. Президент Ісмет Іноні безпосередньо доручив дотеперішньому премієрові створити новий уряд.

ФРАНЦУЗИ РОЗСТРІЛЯЛИ ЖІНКУ ШПИГУНА.

Париж, 9 червня. — Вчора тут виконано вирок смерти на двох французах, що були шпигунами Ґештапо. Розстріляно жінку Женевієв Данель і її помічника, що допомагали німцям виловлювати французьких революціонерів і самі над ним знущалися.

НІМЕЦЬКА РЕАКЦІЯ НА ЛОНДОНСЬКІ ПОСТАНОВИ.

Берлін, 9 червня. — Реакція німецького населення на проголошені рекомендації Лондонської конференції західних країн щодо державного оформлення західної Німеччини та міжнародної контролі промислового басейну Рурщини є майже виключно негативна. Звертається увагу на „поважні впливи" підривної совєтської пропаганди.

НАМАГАННЯ ЗМОДИФІКУВАТИ ПЛЯН МАРШАЛА.

Лондон, 9 червня. — Під час вчорашніх дебат в британському парляменті виявлено, що на найблищих нарадах 16 західно-європейських країн, охоплених Пляном Маршала, які мають початися вже цього тижня у Вашингтоні та в справі партикулярних постанов і зобов'язань між Америкою і договірними країнами, европейські представники змагатимуть до модифікації пропонованих договорів, вважаючи їх занадто строгими. Проєкти договорів приготовила Адміністрація Економічної Співпраці.

В 1950 РОЦІ НАСТУПИТЬ ГОСПОДАРСЬКИЙ СОЮЗ КРАЇН БЕНЕЛЮ.

Брусель, Бельгія, 9 червня. — Представники Бельгії, Голяндії і Люксембургу на довгоденній конференції рішили поступово переводити господарську злуку своїх країн, що мала б бути повністю завершена в 1950 році. В нарадах взяли участь 20 міністрів та інші державні достойники.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАКЛИК ДО ПОМІРКОВАНОСТИ

Ми вже нераз звертали увагу на шкоду, яка може бути нанесена цілій робітничій справі через такі страйки, викликувані юнійними диктаторами, які не рахуються з сентиментом цілого населення країни. Подібне можна сказати про страйки, викликувані большевицькою пропагандою, яка має на цілі ширити заколот і хвос в краєвій господарці. Якраз такі страйки, як відомо, спричинили загострення робітничого законодавства в конгресі. Та на цьому не кінець, бо в новім конгресі готові перейти ще гостріші закони. Щоб таке не сталось, треба тепер робітництву добре вважати, коли виходити на страйк та які ставити нові вимоги щодо нової підвишки заробітньої плати.

На отсі речі звертає особливу увагу ніхто інший, а Деніел Дж. Тобин, президент Міжнародного Братства, чи не найсильнішої юнії в Америці, звязаної з Американською Федерацією Праці.

Не будемо тут застановлятись над 40-літньою юнійною діяльністю 73-літнього Тобина, ні над його заявою, як то уряд та суди помагають великим промисловцям спиняти дальший розвій робітничих юній, що це є головним мотивом його „довірочної" поради юніям. Для нас важний його заклик до робітників, щоби були поміркованими в викликуванні нових страйків та щодо вимоги нових підвишок заробітних платень. Важне теж і це, що Тобин каже не слухати демагогів та гарячих голов, а дораджує вживати в дальших робітничих змаганнях „терпеливости, дипломатії й стратегії". Інакше, повчає Тобин, робітництво може знищити це, що здобуло за довгі роки важких змагань. Треба відваги, щоби бачити теперішню робітничу силу такою, якою вона є, а теж треба й інтелігенції, щоби вміти витягнути з цього науку і знати, як в такому положенні поступати.

Такими словами звертається Тобин до робітників своєї юнії, яка на його думку є „найбільшою і можливо наймогутнішою з усіх юній в Америці". Каже, що можуть знайтись у ній „радикальні елементи", чи такі, що не визнаються на новому робітничому законодавстві, які підуть по Льокалях агітувати за щось таке, теж і в справі заробітної платні, що буде нічим іншим, а тільки динамітом, який готов розсадити ту саму юнію, якої вони членами і знищити її фінанси та її будуччину. Тобин каже далі, що йому не приходиться легко давати того роду поради урядникам Льокалів та юнійному членству, але дурити легко, та куди важче іти прямою, вузькою та відважною дорогою. Одначе це часи, коли провідники виставлені на пробу, з якої буде можна пізнати, чи вони надаються до проводу.

Письмо Тобина вважають закликом до полагоди непорозумінь між робітниками і роботодавцями шляхом переговорів, полюбовним судом, а теж порадою не ставляти надто високих вимог і приступати до страйків тільки в крайніх випадках.

Думаємо, що ті поради дуже актуальні. Їх повинні взяти під увагу всі робітники та всі ті, що мають на них вплив та дорожать здобутками зорганізованого робітництва, які було тяжко здобути, але можна легко втратити.

Прохарчування людей у світі

З нагоди арабсько-жидівської війни в Палестині обговорюються проблеми, які лише посередно відносяться до самої війни, а які, в суті речі, заторкують природні закони. Так у статті „Араби", поміщеній з підписом (Л) в „Свободі" з 5. червня находиться згадка про здвоєне число арабів після першої світової війни у порівнанні з їх числом перед війною. Цей надто швидкий приріст приписують поправі гігієнічних засобів між арабами, тобто поправі здоровя серед арабів завдяки винаходам медицини. Якщо кількість арабів подвоїлася впродовж 20-30 років, то це приводить людей до застанови, що станеться в недалекій майбутності з цією околицею світу?

Минулого року наш департамент стейту опрацював звіт із зросту населення світу і в ньому було поміщена така значуча заввага: „Не зважаючи на недавні природні та людьми придумані катастрофи, упродовж минулого десятиліття населення світу зростало по 17,000,000 осіб річно". У серпні 1947 р. Організація Харчів і Рільництва Обєднаних Держав остерігла, що то замало буде привернути продукцію харчів і життєвих припасів до передвоєнних розмірів, бо це не вистачить для прохарчування населення, яке тепер зростає з такою силою.

До оцих спостережень знавці подають ще такі завваги: Теперішній світ нараховує дві й чверть більйонів населення. Коли брати пі увагу теперішній розріст, то впродовж 25 років прибуде ще пів більйона людей. Навіть Европа має тепер найменше 21 мільйонів населення більше, ніж його було у хвилині вибуху війни. Японія хоч має 13 разів більше населення на одну квадратову милю ніж Злучені Держави Америки, дістає кожного року цілий мільйон нового населення. Острів Ява (Джава), якого населення найгустіше в цілому світі, має по 800 осіб на одній квадратовій милі, а в продовж одної генерації буде там по 1,400 осіб. (Злучені Держави нараховують лише по 45 осіб на таким самім просторі).

Коли зріст населення буде іти дальше в такій прогресії, як останніми десятиліттями, то вже впродовж найближчих 90 років населення світу подвоїться. Куди лише питання, чи земля може його виживити?

У відповідь на це світові географи кажуть, що на землі находиться 4 більйони акрів орної землі. Людина на своє виживлення і одягнення требує півтретя акра землі. Коли поділити кількість акрів управної землі через запотребування, то вийде, що на одну людину вже тепер припадає 1.77 акрів землі, а це значить, що вже тепер земля не вистачальна на належний прожиток людини. Виходить, що вже тепер лише деякі народи мають вистачальну кількість плодючої землі, а інші засуджені на нужду і недоживлення.

Оце заключення треба обмірковувати впарі з іншими помічениями. Насамперед, треба б призадуматися, чи винахідчивість людини для збільшення життєвих засобів дійшла вже до стану, з якого не можливе вже запобігти недостаткові, який повстає з надмірного числа населення на світі.

Колишній воєнний управитель Бюра Адміністрації Цін, Честер Бовлс, виголосив з кінцем травня б. р. на зібранні представників харчової індустрії в Шікаго промову, в якій згадував про можливість подвоєння кількости харчів впродовж найближчої генерації, а водночас збільшення більйонів фармерів від праці на рілі та їх використання для промислових цілей. Це була б свого роду „фармерська революція" подібна до колишньої „промислової революції", коли то домашній промисл перемінився на фабричний. Треба буде лише використати силу рік на такий лад, як в Америці використано ріку Тенесі через побудову велетенських електричних заводів в долині Тенесі. Коли це станеться, тоді можна буде збільшити продукцію штучних навозів і посилити плодючість землі до нечуваної якости. Це значить, що збільшення плодючости землі є передумовою для виживлення світового населення.

Микола Чубатий.

Наука українським політикам та демагогам зі спогадів Чорчила

Політик та Демагог.

Вже від глибокої грецької давнини були відомі два роди публичної діяльности — політика та демагогія. Політик це громадський діяч, що має на оці тільки добро батьківщини і керований тою одною ціллю вказує громадянству шляхи, часом і менше популярні, якими треба йти, щоби правдиве добро батьківщини осягнути. Демагог має на цілі не добро батьківщини, але свої особисті амбіції та усіми способами прямує до того, щоб ці амбіції заспокоїти навіть коштом батьківщини. Тому він говорить масам приємні речі, хоч сам в них не вірить.

Історія людства знає політиків патріотів, знає вона теж демагогів. В старинній Греції були політики-патріоти Аристид, Перікль, був теж демагог Алкібіяд, що звітучу атенську республику довів до руїни. За наших часів ми бачили політика Чорчила, Бевина та демагога Гітлера, що обіцюючи німцям неможливі до осягнення речі блестів кілька років, щоб вкінці довести Німеччину на дно упадку.

Читаючи спомини Винстона Чорчила ми переконуємось, що добро та могутність Англії для нього перша річ, його особисті амбіції це інша справа. Подивляємо його льояльність та добру волю в оцінці праці його сучасників, навіть тих, що по його думці помилялися, чи навіть його особистих противників. Як далеко демагогові від такого державницького погляду англійського політичного лідера з останньої війни!

Спомини Чорчила стають для читача підручником, які прикмети мусить мати політичний діяч взагалі. Першою прикметою політичного діяча є: ставлення добра батьківщини перед всіми другими земними справами. Другою прикметою політичного діяча є основне знання та орієнтація в положенні свого народу. Третя прикмета політика є почуття відповідальности.

Чому нема досі вільної України?

Таке питання ми нераз чуємо від наших людей. Над ним застановляємся теж нераз автор тих стрічок, розглядаючи українську дійсність впродовж століть, а зокрема впродовж останніх 30 літ визвольної боротьби та прийшов до переконання, що головною причиною, чому донині нема України як вільної нації є це, що нині ще є замало українців, що ставили б добро України вище власного добра та власних амбіцій. У нас кожен говорить про добро України, одначе на ділі дуже невеликий відсоток ці слова в своїм житті здійсняє. Україна не стала ще для мільйонів українців, рядових чи інтелігентів, справою серіозною, справою, життя яка повинна та мусить мати першенство перед іншими справами світу того, а передовсім перед особистими обрахунками та перед особистими амбіціями. Богу дякувати серіозних українців нині щораз більше. Тому кількадесять літ були одиниці серед української маси, що були б за Україну й життя віддали не словами, не фразами, але в дійсності. Нині тих справдішних українців щораз більше; їх вже є сотні тисяч, тому ми скоро наближаємося до визволення українського народу. Переродження українців із демагогічних фразеологів в справдішних українських патріотів, це перша умовина, щоб Україна стала вільною та незалежною нацією.

Ми самі не спостерігаємо, що серед українського громадянства це переродження нації відбувається як змагання двох протилежних струй, що одна одної не розуміє. Давні українці, патріоти на словах, не розуміють активности нових українців. Давні українці не розуміють впершу чергу жертвенности нових українців, бо жертва для батьківщини була їм на ділі все чужою. Коли український нарід переродиться до тої міри, що більшість українців стане українцями не на словах, а на ділах, що Україна стане для них справою їх поступовання в щоденному житті, Україна мусить появитися як вільна нація.

З порожного не налеш.

Другою наукою з памятників Чорчила є ця правда, що політичний провідник мусить мати основне знання дійсного положення свого народу та всіх посторонніх чинників, що в якинебудь спосіб можуть впливати на життя того народу. Поверховність є все нещастям людини в приватному житті, а правдивою катастрофою в житті громадськім.

Чому українська політика плентається все то направо то наліво, то в сторону Росії, то в сторону Польщі? Причина є та, що крім браку правдивого патріотизму, готового на жертву, є також мала освіченість політичних провідників українського народу. Український політик мусить в першу чергу знати матеріяльну та моральну силу власного народу, він мусить так само знати силу та можливости шкоди, яку може Україні зробити сусід.

Тверезий політик в політичному житті не рахується ніколи зі сентиментами почування: ми любови чи ненависти. Говорити в політиці про пімсту чи ненависть, як теж про любов це дитинство. В політиці немає любови, чи ненависти, є тільки інтерес. Тверезий політик розуміє, що старорімська засада „людина людині вовком" обовязує в першу чергу в політиці. Коли йде конкретно про сусідів України, Москва не є ласкавіша від поляків, а поляки від москалів. Одні та другі хотять поневолення та знищення українського народу та загарбання багатств української землі. Одначе є різниця поміж поляками та москалями щодо їх сили, а тим самим є різниця в спроможности українського народу боротися проти одних та других. Тільки основне знання сили України, Москвої і Польщі може дати політикові здорову оцінку ситуації та вказати шляхи поступування, щоб Україні вовк не вийшло на здоровля. Немає в політичного провідника такого знання, тоді сліпий веде сліпого; в результаті оба полетять в яму, коли не в пропасть.

Коли хтось, для прикладу в нинішнім положенні українського народу вважає поляків, нарід з 22 мільйонами, що сидять в жмені Сталіна, так само як українці, за такого самого небезпечного ворога для України, 45-мільйонової нації, як величезну 200-мільйонову потугу червоної Росії, держави на шостій частині земного глобу, то очевидно, що це політичний сліпець, що хоче вести невіжих.

Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть.

Вкінці памятники Чорчила вчать нас, як конечною прикметою для кожного політика є почуття відповідальности перед народом та перед історією за свою політичну діяльність. Почуття відповідальности накладає на кожного політичного діяча обовязок добре міряти свої слова та свої вчинки, щоб вони не стали баламуцтвом для мас та нещастям для нації. Брак почуття відповідальности в політиці — це злочин.

Вісім літ без перерви московські наймити в Америці пужали українців польськими панами аж доти, доки польські пани-комісарі на спілку з большевицькими комісарами не забралися до поголовного винищування українського населення на польсько-українськім пограниччі. Коли ж таке саме робить ще й нині небольшевицький часопис, то це тільки доказ повного браку почуття відповідальности за свої слова.

Один український часопис (з дня 21. травня) пише: „І американська Польонія не дрімає. Голова американського конгресу Польонії, Кароль Розмарек... мав переконати провідні круги в Вашингтоні, що Львів і Галичина повинні бути Польщі звернені"... а чотири дні пізніше, себто вже в наступнім числі того самого часопису, пишеться: „Знова ж у вашингтонських офіціяльних колах уже за війни негодували на Польщу, що вона сама властиво не знає чого вона хоче... Знаменно, що кандидати на президента якось індиферентні до Польщі... По 30 роках облуди політичний світ переконався, що Польщу штучно видвигнено на позицію, до якої вона не доросла".

Отже що правда, чи що написане 21, чи це з 25. травня?

Де відповідальність перед українським народом, коли раз в тій самій газеті пишеться „Волимо Сталіна...", а згодом майже постійно пишеться, що Сталін це найбільший опір України. Де відповідальність часопису, що пише постійно, що Україна це совєтська провінція, а її уряд це омана, але вже в наступних днях той сам часопис пише: „Поза плечима київського уряду" заключив Кремль пограничний договір з поляками. Отже існує український уряд чи не існує? Хоч теж фалшиве є переконання, що Кремль заключив той договір з поляками, бо його заключив таки Київ, де сидять ступайки Кремля.

Річ природна, що таких часописів та таких-політиків годі серіозно брати, одначе яка шкода з того баламутства? Брак почуття відповідальности це теж прикмета всіх демагогів. Демагог бере тільки під увагу найближчу хвилину та рахує на ефект, який він хоче осягнути нині й серед невіж. Для нього байдуже, що така робота паралізує волю маси та робить її неспосібною до ніякої активности.

Памятки Чорчила слід нашим людям читати та з них добру науку брати.

ПЕТРО МІРЧУК.

КОЛИ ГОРЯТЬ ЛІСИ

Оповідання з недавнього минулого.

17)

Розділ V.

Ранених знесено до бункра. Після затяжного бою їх було таки чимало. Важко ранених перенесено до поблизьких сіл і віддано під опіку селян. По околиці, де відставлено тих важко ранених, пущено вістку, про пошесть тифу. На роздоріжжі стояв умисне призначений для цього член самооборони, в ролі сільського поліциста, що остерігав гостей перед тифом. Ця вістка була дуже доброю охороною перед небажаною контролею гестапівців, бо, почувши про тиф, вони звичайно повертались назад. Легко ранених задержано таки в лісі, бажаючи мати їх на всякий випадок при собі. З одного бункра зроблено на швидко провізоричну лічницю. З дощок пороблено ліжка, принесено сіна та вистелено їм. Лікарський нагляд спочивав в руках санітетів та кількох лікарів під кермою досвідченого лікаря жида.

Цей, чисто з ненависти до націонал - соціялістичних німців, чи з симпатії до українських повстанців привязався до УПА цілою душею і виконував солідно свої лікарські обовязки. Без слова нарікання зносив він всі невигоди підпільного життя з власної охоти брав участь у всіх партизанських рейдах, не даючись ніколи намовити на виживання в безпечному бункрі, бо бажав бути на місці, щоб зараз же прийти з допомогою раненим. Тепер теж зайнявся він дуже щиро раненими, доглядаючи їх, як батько.

По залагодженні всіх біжучих справ, вибрався Дмитро у відвідини до повстанської лічниці. В бункрі було темрявo і невигідно, та всетаки можна було помітити, що повстанці не забувають своїх друзів в пригоді і докладають всіх старань, щоб облегчити їх час їхнього лікування.

Дмитро підходив від ліжка до ліжка, витався з кожним повстанцем, розпитував його про стан його здоровля та навязував з кожним коротку розмову, стараючися при перших словах виловити тему, що особливо цікавить даного козака.

— Дмитре — почув він враз чийсь голос. Повернувся туди і побачив знайомого з робітничого концентраційного табору, Степана. Степан підніcся на руках і з радісним обличчям вижидав Дмитрового приходу. Дмитро зустрів його був вже перед боєм, та тоді не було часу на довші розмови, бо вони, будучи командирами повстанчого відділу, були зайняті пляном боротьби і точним виконуванням наказів, через те й ограничилися до короткого привітання. До того часу, від хвили виходу з робітничого табору, вони не бачилися. Зараз же після звільнення, Степан подався до свого відділу, а Дмитро знову туди, де вказував йому наказ, переданий ще в Німеччині. Дмитро згадував його нераз головно тому, що його особа сплелася тісно зі споминами про Любцю. І тепер, побачивши його, він знову пригадав собі в одному моменті все те, що в його уяві лучило його з Любцею. Та швидко опанував себе, здаючи собі справу, що не слід тут говорити, чи й думати про такі справи. Він підійшов швидко до Степана, і, стиснувши міцно його руку, присів до нього. Дмитро обкинув поглядом ціле ліжко і його погляд впав враз на столик, що стояв біля Степана. Він помітив тут знимку. Не придивляючися надто у темному світлі, пізнав він, що це знимка таки його Любці. Щось дрогнуло в його серці, та він і тим разом вповні опанував себе і, перевівши погляд швидко на Степана, почав з ним спокійним голосом розмову про справи, що цікавили їх обох.

Говорили про бій, що саме його вони перевели. Перечислювали в думці страти, порівнювали їх з німецькими стратами, застановлялися над технікою партизанської боротьби, старалися вивчити добрі та злі прикмети поодиноких маневрів партизанської тактики. Зі співчуттям і жалем згадав Степан про смерть свойого доброго товариша Руслана, що так, як і він, примандрував з широких степів Наддніпрянщини в лісисті карпатські гори, щоб боротися разом з своїми братами проти наїздника. Руслан був молодим, многонадійним поетом, що навіть підчас повстанського життя не кидав пера з рук і знаходивши вільну хвилину, сідав десь під кущем, чи в куточку у бункрі і писав патріотичні вірші, що ними захоплював опісля своїх товаришів. В нормальні часи з нього, мабуть, був би виріс визначний поет, в пригожих умовинах близших би був мабуть, соім генієм, та тепер прийшов він сам до переконання, що коли Батьківщина в небезпеці, тоді треба вміти замінити перо на кріс і власним ділом, а не тільки словами вказувати своїм товаришам правдивий шлях.

(Дальше буде).

ЩОБ СПОВНИТИ ЯК СЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЩЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

Фестиваль української молоді в Ню Йорку

Свято Тараса Шевченка, влаштоване Комітетом Української Молоді Митрополитальної Округи Ню Йорку і Ню Джерзі, включеним в Лігу Української Молоді Північної Америки, відбулося в по береги заповненій великій авдиторії Скул оф Фещин Дизайн в Ню Йорку, в неділю 6-го червня. Ця імпреза своїм характером, своєю програмою та своїми виконавцями далеко переходить сам тільки театрально-мистецький виступ локального порядку. Вона була загальною американсько-українською та культурно-громадською подією великого значення і під цим кутом її треба розглядати та оцінювати.

Сама імпреза, її програма та виконання давали глядачам повну причину до пізніших спостережень, що „такого ще не бачили" в найкращому розумінні того слова. Бо програма була справді цілком оригінальна а її виконання до тої міри старанне, що все разом встановляє новий рівень і нове мірило того роду імпрез та святкувань, які в останніх роках у нас вже залишали більше, ніж багато до побажання.

Програма Свята складалася з чотирьох, краще п'ятьох цілком окремих частин, які, проте, творили одну ідейну і мистецьку цілість. Свято започатковано традиційним Лисенковим „Заповітом" Шевченка, виконання якого вже від початку заповідало справжню мистецьку насолоду з дальших хорових точок. Могутні баси, м'ягкі тенори та незвичайно милозвучні сопрани і альти творили ідеальну хорову цілість з майже 50 осіб, що однаково милувала вухо глядача своїми мелодіями, як і чарувала його око свіжістю і молодечістю вигляду та недосяжною красою народних одягів. Ви справді бачили на сцені весну в її найбільшій красі.

Інсценізація „Мандрівка до Сонця" знайомила свобідно глядача з тим, що належить до життепису з хлоп'ячих років Шевченка: його мандрівка до „тих стовпів, що підпирають небо". З тою тільки різницею, що тут він до цих стовпів домандрував, зглядно йому таке приснилося, що глядачі побачили на яві. На тлі українського краєвиду хлопці і дівчата мали свою „Вулицю", проспівавши хорове „Реве та стогне". Опісля на сцену увійшов старий, сивий дід, ведучи за руку малого Тараса. Сіли собі на колодку біля хати й Тарас засипав діда справді діточими запитами про „що там, за тою горою", опісля „за степом" і „ще за одною горою", аж довідався про „ті стовпи, що підпирають небо". Під час розповіді діда про дорогу до тих стовпів й про ангелів що їх бережуть, Тарас заснув і опісля всі побачили його сон та розмову з ангелами. Ілюзію сну створено відповідними світляними ефектами, перепущеними через спущену під час короткого виключення світла прозору канву та підставкою другого малого артиста, щоби „спав", тоді як сонний Тарас за сіткою в „небі" з ангелами розмовляв. Як зважити, що концертова сцена технічно не цілком приготована на того роду ефекти, то аранжери мусіли перемогти не одну трудність, щоб їх таки витворити. Розмова Тараса з ангелами відбулася на тлі „ангельського" співу хору за сценою. Ролю діда виконав знаменито Павло Слободян, цей тихий і безпретенсійний учас-

Ольга Дмитрів

Голова Фестивального Комітету Української Молоді. Вона вложила найбільше труду в підготовку та виконання „Свята Тараса Шевченка" і головно її енергії, ініціятиві та вмінню і жертвенній праці треба завдячувати цю пам'ятну імпрезу та її успіх. Її головними співробітниками в цьому були попередній голова Митрополитального Комітету Володимир Бакад, теперішній голова цього Комітету, Еміль Ґузар, та всі інші члени Митрополитального і Фестивального Комітетів, як і вся молодь.

ник майже кожної української імпрези в Ню Йорку, знаменитий актор і людина, яку — як кажуть — хоч до серця прикладай. Роля „діда" вийшла в нього так природно і її в додатку так знаменито доповнювала довершена Т. Бражником характеризація та дібраний ним костюм, що це справді могло створити ілюзію дійсности. Ролю малого Тараса виконав Івась Ґутер, син Анни і Семена Ґутер з Джерзі Сіти та внук о. Бабяка з Пенсилвенії і п-ні Барної. Для малого Джані це була чимала філософія вивчити свою ролю в українській мові, але чого тільки не потрапить зробити мати, щоб вивести свою дитину, як кажуть, в люди. За труд п-ні Ґутер мала нагороду, бо її серце мусіло рости-рости, як бачило свою гордість на сцені та опісля грімкі оплески. Малого Джані в ролі сонного Тараса тоді, як йому треба було рівночасно з „ангелами" розмовляти, заступив його молодший брат, Ярослав. В ролях ангелів виступили Стефанія Зборовська, Ольга Масаковська та Іванна Козік.

Сценічний образок Н. Русової „Шевченко у Репніних" подуманий як програма для себе, а не як одна з її точок. Тому теж аранжерам довелося поробити відповідні скорочення та взагалі достосувати до цілої програми. Про її зміст вже говорить заголовок. Шевченко був в гостині в дворі князя Репніна в Яготині, де мав малювати портрет княгині Кекуатової. При цій нагоді в неприявності Шевченка відбуваються інтересні діялоги, що характеризують незвичайно тепле відношення цеї дворянської сім'ї до колишнього кріпака та зраджують теплі почування молодої княжни Варвари Репніни до Шевченка. В приявності Шевченка відбувається розмова на політичні теми і все дуже добре пов'язане звичайними тоді серед дворянства чемностями та „етикетами". В п'єсу зручно вплетено ряд деклямацій уривків з творів Шевченка, хоча в деяких випадках і не цілком згідно з історичною можливістю (напр. Репнін там мав би відчитати з виданого в 1840 році „Кобзара" уривок з вірша „Чернець", написаного в Орській кріпості в 1847 році), як теж залишено можливість вплетення всіляких музичних точок, відповідно до місцевих можливостей.

Виконання інсценізації не належить до легких, проте, наші молоді артисти вив'язались з цего з подивугідною зручністю. На окреме признання заслуговує Стефанія Боднар-Нога, що грала ролю Варвари Репніни, гарячої приятельки

Степан Марусевич

Дирігент Хору Української Молоді, що був центром та головним виконавцем Свята Тараса Шевченка. Своїми численними виступами Хор і його дирігент виробили собі традицію одного з найкращих українських хорів в Америці.

Іван Фліс

Інструктор і керівник танців під час Фестивалю Молоді. Своїми дотеперішніми виступами він добився найкращих успіхів та створює новий авторітет в ділянці українського танцю.

Шевченка. Стефанія Нога виконала свою ролю з досконалістю, на яку може спромогтися тільки справді уроджена артистка. »Перфектне знання ролі як щодо вивчених слів так і вичуття її духа, незвичайно гарний вигляд і постава артистки, милий голос, дуже добра дикція, лагідність рухів — коротко — все, було справжнім високим артизмом. Стефанія Нога без сумніву має всі дані на те, щоби бути на сцені і то на великій сцені. З великим успіхом відіграла ролю Глафіри Псьолівни Марія Боднар, до якого причинився не тільки великий артистичний талант, але й природній спокій та призвичаєння до сцени. Стефанія Риґель виконала ролю княгині Кекуатової зраджуючи в поодиноких випадках деяку непевність. Менші говорені ролі мали Донна Ґресько і Корнелія Ґайовська, що виступили в програмі як солістки, перша грою на скрипці, а друга на фортепіяні. Донна Ґресько під бурхливі оплески публики відіграла з питомим тільки їй артизмом і вмінням „Еспанську Симфонію" Едварда Ляльо, а Корнелія Ґайовськs дала фортепіянову інтерпретацію „Бажання дівчини" Шопена-Ліста. Обидві артистки є ще цілком молодими канадськими українками, що доповнюють свої музичні студії в Ню Йорку. Донна Ґресько — це вже широко відома в артистичному світі скрипачка-віртуозка, а виступ Корнелії Ґайовської був чи не її дебютом в Ню Йорку і, треба признати, успішним дебютом. Незвичайною милою несподіванкою для публики була деклямація Донни Ґресько Шевченкового вірша „Село, і серце відпочине". Артистка, що весь час від малої дівчинки перебуває в американському товаристві не мала багато нагоди вивчити українську мову, але з тим більшою пильністю вона намагається зробити це тепер. В чоловічих ролях виступили Олександер Бісик (Шевченко), Осип Труш (Трифон), Володимир Баранецький (кн. Репнін), Дмитро Ґабода (Капніст), Теодор Шумейко (молодий Репнін) та Василь Цюпа (Селецький) і всі вив'язались зі своїх роль якнайкраще, кожний на свій лад. Ціла сцена справляла дуже добре враження і належала до кращих в програмі. Була знаменита характеризація і строї, що теж треба завдячувати Т. Бражникові, як і в усіх інших точках.

Інсценізація „Пророк України" представляла фрагмент зі сходин Кирило-Методіївського Братства та в драматизованій мистецькій формі мала коротко відзеркалити ці ідеї, що їх творили, поширювали та за які страждали його члени. На тлі всеслов'янства Костомарова, сумнівів Білозерського, добродушности Навроцького та запальчивости Куліша, що за Шевченком пропонував „від України почати перебудову світу" та на тлі спільного їм усім українського патріотизму, Шевченко виголошує відповідні до американсько-українського терену уривки зі свого „Послання". Думка „І чужому научайтесь, свого не цурайтесь" була окремо підкреслена, теж „відгомоном" Хору з-за сцени і вона теж була моттом цілої програми. Всі артисти: Олександер Бісик (Шевченко), Мих. Дикий (Костомарів), Осип Труш (Куліш), Павло Слободя (Навроцький), Микола Сопівник (Білозерський) і Михайло Терпак (Гулак) відіграли свої ролі бездоганно.

Перша дія з опери Аркаса „Катерина" була головною атракцією програми. Оперова співачка Марія Полиняк-Лисогір в ролі Катерини була, як завжди, безконкуренційна. Краса, сила й мелодійність її голосу, її співоча рутина та мила поява на сцені ставляють цю співачку в першому ряді наших професійних артисток. Її виступ в „Катерині" був завершенням цеї цілої небуденної імпрези. Її партнер, Євген Крук в ролі Андрія, теж зі свого боку виявив співочі і артистичні спосібності, дарма, що цей його виступ попередила недуга та операція горла. Своїм мелодійним тенором він звернув на себе увагу вже своїм першим виступом перед українською публикою в Ню Йорку півтора року тому, після його приїзду з табору ДіПі з Европи. Сестри Марія Болнар і Стефанія Нога в менших ролях Оксани і Одарки своїми прекрасними голосами доповнили свій артистичний успіх з „Шевченка у Репніних". Гуртові хорові і танкові сцени в „Катерині" були справді гід-

Марія Полиняк-Лисогір

Оперова співачка, що під час Фестивалю виконала ролю Катерини в опері Аркаса.

ним відданням незрівняної краси української пісні та українського танцю. Могутнє „Україно люба, веселий наш краю, де краще є в світі над тебе, мій раю", проспіване здоровими голосами молодечого Хору звучало справді наче сам голос плодючої української землі і творчого українського народу. Від цеї пісні тільки в того могли не здрігнутися до глибини серце і душа, хто їх не має. Яка безмірна краса була в гуртовій зустрічі на сцені хлопців і дівчат, яка невимовна краса українських народних одягів, головно дівочих, в чому головна заслуга п-ні Татяни Кошиць, що радою і порадою, наукою і власним прикладом допомогла нашій молоді в цій артистичній досконалості. „Геппі енд"-ом опери і офіціяльної програми були незрівняні українські танці групи дівчат і хлопців, під керівництвом Івана Фліса. Навряд, чи хто потрапив би сказати що було краще, співи, чи танці, бо одне й друге було краще.

На закінчення програми Молодечий Хор під керівництвом Степана Марусевича відспівав ще з однаковим успіхом Лисенка „Якби мені черевички" та Гайворонського „Учітеся брати мої". Вкінці за хором ціла авдієнція співала „Ще не вмерла Україна" і цілком певно співала з переконання, яке в неї скріпила ця незабутня імпреза американсько-української молоді.

Ціла імпреза тривала три години, але на ній ніхто не скучав і виносячи з неї найбільше вдовілля. Після минулорічного Фестивалю з „Вечерницями" та інсценізацією „Запорожців", цьогорічним Святом Тараса Шевченка наша молодь досягнула ще більшого успіху, створюючи свою власну традицію недосяжности у влаштовуванні українських культурних імпрез, своїм трудом, своєю енергією та вмінням заслуговуючи собі повністю на найбільше признання та найкращі ґратуляції від цілого нашого громадянства. Треба тільки сподіватись, що за цим прикладом української молоді Ню Йорку і Ню Джерзі підуть теж інші наші громади, підносячи на новий високий рівень українські культурні прояви в Америці та здобуваючи для українського імени нові признання і пошану. Є підстави теж сподіватись, що молодь нашої митрополитальної округи не спочине та не задовольниться дотеперішніми успіхами і признаннями, але пам'ятаючи, що "There is always room for improvement", працюватиме і піде ще дальше до нових успіхів і нових перемог.

пб.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подається до відома всім відділам У. Н. Союзу міста Филаделфії й околиці, що входять в округу Филаделфії, що організатор У. Н. Союзу, **п. А. Маланчук,** почав свою працю в Филадефійській окрузі. Проситься заряди відділів, щоб порозумілись з організатором та повели працю в користь нашої організації У. Н. Союзу. Адреса організатора така:

Mr. A. MALANCHUK,
c/o Reid Hotel, Room 207,
Broad-Girard, Philadelphia, Pa.
Tel. Stevenson 9800.

ПРОТОКОЛ

З нарад річного засідання головного уряду У. Н. Союзу, що відбулось в днях 22-го до 26-го березня 1948 року, в Домі У. Н. Союзу під ч. 81-83 Ґренд Стріт, Джерзі Ситі, Н. Дж.

(Продовження).

14)

ДИСКУСІЇ НАД ЗВІТАМИ.

Другий день нарад головного уряду пройшов на дискусії над звітами членів головного екзекутивного комітету У. Н. Союзу, а саме: предсідника М. Мурашка, заступників предсідника, Г. Германа й Марії Малевич, секретаря Д. Галичина й касієра Р. Слободяна. У дискусії забирали голос всі члени контрольної комісії, а теж усі радні, ставлячи різні питання в справах, що були заторкнені в звітах поодиноких членів Екзекутиви.

У дискусії над звітом предсідника порушено такі справи: Злука запомогових організацій; скарга о. Клодницького проти „Свободи"; Українсько-англійський словар; Поширення друкарського підприємства та живішої кампанії на пресовий фонд; захист для старців, а вкінці справа пропамятної книги членів У. Н. Союзу, що служили в американській армії в часі другої світової війни.

На заторкнені тут справи, предсідник дав такі пояснення та відповіді.

У справі злуки українсько-американських запомогових організацій, ми, з рамени Союзу, робили все можливе, щоб посунути цю справу вперед, та вивести її з дискусійного стану на дорогу реалізації. І робили ми це щиро й без лукавства, та на жаль не можна цього сказати про представників цих організацій, з якими ми переговорювали. Їх нещире наставлення до цеї справи було й причиною, що досі в цій справі не можна було нічого зробити.

Щодо скарги о. Клодницького, то він вніс її проти „Свободи" за надруковану в числі з 2-го травня 1947 року статтю Дядюренка, під наголовком: „Ті, що матір розпинають". Судова розправа відбудеться в цьому році.

У справі видання українсько-англійського й англійсько-українського словаря ми маємо вже ухвалу з минулорічного засідання головного уряду, і ця ухвала буде виконана, та одначе це забере часу.

Друкарський бизнес, говорив предсідник, можна б поширити, як йде про різні друкарські роботи, та цього тепер не можливо зробити, бо хоча вже встановлено нову велику друкарську пресу, то друкарня працює все ще старими набиральними машинами (лайнотайпами), а нові, які ми замовили вже перед двома роками, ще досі їх не дістали.

Щодо живішої кампанії на пресовий фонд „Свободи", то висліди цеї кампанії можна збільшити тільки тоді, як до цього причиняться на місцях самі Союзовці. Бо коли б урядники місцевих відділів приклали до цеї справи більше уваги та старань, тоді напевно можна було б вдвоє збільшити число жертводавців.

Справа захисту для старців не розвинулась так, як ми сподівались. Бо маючи на увазі конвенційну ухвалу, а в тому самому часі ці застереження, які поробив адвокат Сестер Служебниць у Филаделфії, а про які була вже згадка в мойому звіті, Екзекутива Союзу не може тепер нічого в цій справі зробити.

Щодо пропамятної книги ветеранів другої світової війни, то ця справа, пояснював предсідник, була часто предметом нарад екзекутивного комітету У. Н. Союзу, та одначе показалось, що зогляду на великі трудноші в зібранні потрібних матеріялів для видання такої книги, ми мусіли залишити здійснення цеї справи.

У дискусії над звітом заступника предсідника, заторкнено справу організації союзових спортових дружин. Головні урядники запитували, чи організація таких дружин помагає приєднуванні молоді до У. Н. Союзу, а заступник предсідника вияснюючи цю справу, зазначив, що, на його думку, для приєднування молоді до Союзу треба поширити не тільки спортову акцію, але теж намагатись організувати відповідно союзове товариське життя, як це він, наприклад, започаткував у своїй місцевості, створивши клюб під назвою „Молодь У. Н. Союзу".

У дискусії над звітом заступниці предсідника, поставлено запит, чи в Пітсбурщині є молодечі відділи У. Н. Союзу, та чи молодь проявляє активність. Відповідь була, що молодечі відділи є, то одначе загальна активність молоді натрапляє там на всілякі трудноші, як недостача приміщення, а ще більше, специфічні місцеві обставини, які не сприяють поширенні молодечого руху.

Опісля приступлено до дискусії над звітом секретаря, і в ній порушено цілий ряд важливих справ, а саме:

Справа 193 відділів, що не приєднали Союзові ані по одному новому членові в цій кампанії; задержання в організації членів суспендованих, а теж і цих, що відходять зі зворотом у готівці; справа дальшого членства таких членів, що мають вже виплачені вивінувальні грамоти; приєднування нових імігрантів в члени У. Н. Союзу; постійні організатори; дальші видавництва У. Н. Союзу.

У згаданих тут справах секретар давав такі відповіді та пояснення.

У кожній кампанії, яку Союз веде за новими членами, знайдуться завжди такі відділи, які не виказують ніякої праці, а в теперішній кампанії таких відділів було найбільше. Бо по шістьох місяцях кампанії було ще 193 відділи, що не дістали навіть одного члена. Головна канцелярія зверталася вже писемно й через часопис і ще буде звертатись до цих відділів та взивати їх до праці, одначе самі листи чи статті не промовлять до цих відділів так як можна б на них вплинути, коли б відвідати їх особисто. Бо листами ми потрапимо зрушити до праці ще якесь число цих відділів, але більшість з них лишиться таки неактивними, якщо не буде нагоди й можности відвідати їх.

Як якийсь член є суспендований, або знова відходить з організації з готівкою, то з головної канцелярії висилається до кожного такого члена листи з виясненням значення та користей з обезпечення в У. Н. Союзі. Бо справа суспендованих членів, а зокрема цих, що вибирають готівку, є тепер для нашої організації надзвичайно важною, а то й серіозною. Бо таких членів є забагато, а до того, це головно молоді члени. Й хоча ми висилаємо листи в кожнім поодинокім випадку, то листами не можна вдержати в організації більше як 10 відсотків з таких членів. Цей відсоток можна б збільшити тільки тоді, коли місцеві відділові урядники старалися б в кожнім такім випадку ще особисто переконувати даних членів, що вибираючи готівку, член у першій мірі шкодить собі самому, бо позбувається обезпечення, а дістає в заміну нераз тільки якусь незначну суму гроша.

Щодо дальшого членства таких членів, що мають вже виплачені вивінувальні грамоти, заявив секретар, то таких членів є тепер щораз більше, і коли даний член є в такому віці, що його можна знова обезпечити, тоді, виплачуючи готівку, ми відносимося писемно до такого члена та пропонуємо, щоб він знову обезпечив себе в Союзі.

Треба з признанням для нових імігрантів ствердити, що з новоприбуваючих українців щораз то більше число вписується в члени У. Н. Союзу. Треба теж привітати цей факт, що ставши членами, вони цікавляться живо справами У. Н. Союзу, так, що деякі з них були вже навіть вибрані урядниками відділів, а знову інші організують з успіхом нових членів.

У справі збільшення числа постійних організаторів маємо трудноші й наші заходи та старання в цій справі докищо не були успішні, бо ще дальше маємо тільки трьох постійних організаторів, а тепер уже в біжучому році почав працювати четвертий.

На запит у справі збуту вже виданих та дальшої видачі Союзом книжок в англійській мові, ствердив секретар, що самі американці оцінили ці видання краще ніш наш американсько-український загал, бо статистика проданих книжок виказує, що між покупцями є більше американських інституцій, бібліотек і приватних осіб ніж наших громадян, які ще досі не вміють оцінити тих високовартісних видань, що роблять таку велику прислугу українській справі. Щодо дальших видавництв, то такі плянується і вони будуть здійснені, та одначе треба тут сказати, що цих видань про Україну в англійській мові могло б бути далеко більше, якби тільки наш загал дещо більше ними інтересувався та старався поширяти видані досі книжки, купуючи їх для себе, чи для своїх дітей, чи знову для американських бібліотек або визначних американців.

У дискусії над звітом касієра поставлено такі запити:

Чому в Союзі було з кінцем 1947 року аж пів мільйона долярів в готівці? Що робити в справі таких записів на грамотах, коли спадкоємцем є особа, що знаходиться тепер в такій частині Европи, яка є опанована Советами? На якій підставі уділюється стипендії для студентів, та запомоги, та чи не можна б збільшити їх? Чи з фонду Ядловського були досі виплачені вже якісь гроші? Чи не можна б задержувати дивіденду в Союзі для цих членів, що вони собі цього бажають?

На поставлені тут запити, касієр дав такі відповіді:

Щодо готівки, яку Союз мав з кінцем 1947 року, то це винятково, що вона з кінцем року виносила пів мільйона, бо звичайно так буває, що ми інвестуємо фонди Союзу в такий спосіб, щоб з кінцем кожного року мати готівки якнайменше. Коли з кінцем 1947 року задержано готівки більше, як звичайно, то це тому, бо ми сподівались, що в 1948 році можна буде дістати від інвестицій вищі відсотки. Наші сподівання виправдались вже в перших місяцях цього року, бо коли минулого року ми не могли дістати від бондів більше як два й пів відсотків, то тепер ми купуємо вже бонди, які приносять нам до трьох відсотків.

У справі спадкоємців, що є тепер в Европі, касієр вияснив, що У. Н. Союз не міг під час війни, а тепер іще дальше не може виплачувати посмертних запомог таким спадкоємцям, що живуть в Европі, а зокрема в таких країнах, що знаходяться поза залізною заслоною. Тому конечним є, щоб відділові урядники звертали, при кожній нагоді, увагу своїм членам на потребу зміни спадкоємців у випадках, як такі спадкоємці живуть тепер в країнах, що знаходяться в сфері впливів Советської Росії. Якщо такі члени не мають іншої родини, на яку могли б змінити посмертне, тоді можна записати посмертне на спадщину члена.

Щодо стипендій, то їх, як відомо, уділюється з народного фонду, до якого кожний член вплачує по 2 центи місячно. З цього самого фонду оплачується теж різні видання Союзу, а крім цього дається жертви на народні інституції та на різні гуманітарні цілі в Америці. Тому, що фонд є обмежений, а прохань про стипендії щораз більше, то ясним є, що всіх прохань не можна задовольнити, та що тільки незначну суму можна уділювати навіть і цим студентам, яких прохання прийметься. Така мала сума не поможе студентові багато, а тому може й було б кориснише, якби так зужити ці гроші на видавництва чи на гуманіртарні цілі. Щодо запомог з фонду запомогового, то їх тепер уділюється згідно з постановами, які були ухвалені до статуту на минулій конвенції.

Щодо фонду Ядловського, то з цього фонду досі не виплачувано ніколи якихнебудь грошей.

У справі задержання дивіденд у касі Союзу, пояснив касієр, ми вже нераз заявляли, що це покищо неможливо перевести, бо видатки, получені із запровадженням, а опісля з веденням окремого діловодства для таких дивіденд, були б зависокі, щоб оправдати їх, а при цьому задовольнити невелике число членів, що цього домагаються.

На внесення радного І. Романишина, поперте контрольором В. Гірняком, прийнято звіти всіх членів головного екзекутивного комітету, та уділено їм одноголосно вотум довіря.

Тоді приступлено до дискусії над звітом контрольної комісії, від імені якої давав на запитання відповідні пояснення її голова Д. Капітула. Головні урядники бажали знати, в якому стані знайшла контрольна комісія майно У. Н. Союзу, та чи інвестиції Союзу є першої якости. У відповідь голова контролі заявив, що майно й діловодство Союзу знайдено в якнайкращому порядку, та що інвестиції організації є якнайкраще підібрані. Дальший запит був, чи ці 40 відділів, що були виказані в звіті контрольної комісії, що вони з кінцем 1947 року довгували вкладки, довгують їх ще тепер, чи може вирівнали вже залеглий довг. Голова контролі відповів, що майже всі відділи, що були проголошені в звіті, вирівнали свої вкладки зараз таки в січні.

На внесення радного В. Дідика, поперте радною О. Штогрин, прийнято звіт контрольної комісії одноголосно, а опісля на внесення заступниці предсідника М. Малевич, поперте заступником предсідника Г. Германом, прийнято без дискусії звіти з діяльности поодиноких головних контрольорів та головних радних і уділено їм одноголосно вотум довіря.

Третій день нарад головного уряду був присвячений дискусії над звітом головного редактора „Свободи", д-ра Л. Мишуги, а опісля ухвалам і резолюціям у різних організаційних справах.

(Дальше буде).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від 182, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 13. червня, в годин 2. пополуди, в галі парохіяльній, 45-47 Гови Еве., Пасейк. Просимо членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження і будемо роздавати чеки дивіденди від У. Н. Союзу. — І. Живицький, предс.; Г. Яськів, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Бр. св. Петра й Павла, від. 102, відбудуться в неділю, 13. червня, зараз по другій Сл. Божій, в гали церковній, 2280 В. 7. вул. — За уряд: Н. Декан, предс.; В. Жук, кас.; Н. Бобечко, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збруча, від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 13. червня, в годині 3. пополудні, в У. Г. Клюбі, 608 Вест Лакавана Еве. Приявність на цих зборах усіх членів є обовязкова. Всі члени мають забрати свої чеки дивіденди, бо урядники не будуть носити по хатах. — За уряд: О. Запоточний, Р. Рубльовський.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 12. червня, в годині 8. ввечір, в церковній гали при 7. вул. Просимо всіх членів прийти на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. — Уряд.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142, повідомляє всіх членів, що півр\u0456чні збори відбудуться в суботу, 12. червня, в год. 7:30 ввечр, в гали У. Н. Дому, 212 Фултон ул. Обовязком кожного члена є явитися на означени йчас, бо є важні справи до полагодження. Члени отримають дивіденду. Буде звіт контр. комісії і приймання нових членів. Довгуючі члени тратять право до запомоги. Старайтесь дістати нових членів в місяці червні. — За уряд: А. Поливчак, предс.; П. Остапчук, секр.; М. Маркович, кас.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Повідомляємо членів і члениць Бр. св. Василія Великого, від. 161, що півр\u0456чні збори не відбудуться 12. червня, але відбудуться в неділю, 20. червня, в годині 2:30 пополудні, у власній домівці. Обовязком є всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на час, вислухати півр\u0456чного звіту і полагодити важні справи. Просимо привести нових членів і вписуйте своїх дітей до У. Н. Союзу. — За уряд: А. Підуфальний, предс.; А. Дзюла, фін. секр.; І. Протиник, кас.; Й. Литвин, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Повідомляємо, що місячні збои Тов. Дністер, від. 361, відбудуться в суботу, 12. червня, в годині 8. ввечір, в церковній галі, 28 Іст 7. вул. Просимо всіх членів і члениць прийти на ці збори, бо є дуже важні справи до полагодження. Також буде вибір комітету до роботи на пікнік, котрий відбудеться цего місяця. Просимо членів прийти і забрати свої чеки дивіденди від У. Н. Союзу. — За уряд: В. Павлів, гол.; Н. Левкович, кас.; П. Кучма, фін. секр. С. Левко, рек. секр.

ЦЕНТРАЛ ФАЛС, Р. АЙ. — Півр\u0456чні збори Тов. ім. І. Франка, від. 93, відбудуться в неділю, 13. червня, в годині 10. рано, в гали 59 Сентрал ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. — Уряд Тов.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Півр\u0456чні збори Бр. св. Василія, від. 339, відбудуться в суботу, 12. червня, в год. 7. ввечір, в домі Громади, 3322 Н. Лавренс. Просимо всіх членів бути приявними на цих зборах, бо маємо важні справи до полагодження, котрих не можна відкладати. Контр. комісія дасть звіт за минулих 6 місяців. — За уряд: І. Сорока (ст.), предс.; Т. Плавяник, кас.; А. Хромяк, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Подаємо до відома всім членам Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375, що місячні збори відбудуться в суботу, 12-го червня, в год. 7. ввечір, в У. Н. Домі при Френклин ул. Просимо всіх членів обовязково і точно явитись на збори, на яких побіч обговорення важних справ і вплачення членами місячних вкладок, буде роздана дивіденда від УНС. — За уряд: Г. Дороховський, гол.; В. Василюк, скарб.; П. Іваш, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Дарахівщина, від. 275, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 12. червня, в годині 7. ввечір, в гали церковній при вул. Сусекс і Ґрін. Просимо всіх членів обовязково прийти на ці збори, бо маємо дуже важні справи до полагодження. Довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглости на цих зборах. — П. Палка, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Збори Тов. Єдність, від. 163, відбудуться в неділю, 13. червня, в годині 1. пополудні, в домі Горожан, 847 Н. Френклин ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є багато справ до полагодження. Кожний член дістане дивіденду. — Уряд.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє своїх члениць і членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 13. червня, в год. 12. вполудне, в домі Від. У. Н. Союзу, 843 Н. Вестерн Еве. Просимо всіх на збори; будемо роздавати чеки довіденди. — Ф. Васильовський, предс.; Т. Шпікула, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219, повідомляє своїх членів, що півр\u0456чні збори відбудуться в суботу, 12-го червня, в годині 8. ввечір, в укр. прав. галі, 675 Савт 19. вул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є важні справи; буде звіт контр. комісії. — Г. Дорошенко, предс.; А. Баран, кас.; А. Мудровський, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 156, повідомляє всіх своїх членів, що півр\u0456чні збори відбудуться в пятницю, 11. червня, точно в год. 7:30 ввечір, в Громадськім Домі. Просимо, щоб всі члени були приявні, бо буде звіт уряду. — За уряд: П. Закорчемний, предс.; Ф. Трось, кас.; В. Новак, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 17. травня 1948 року помер у 81. році життя

ТЕОДОР ДУБАС,

член Бр. св. Андрія Пирвозванного, від. 66 У. Н. Союзу в Ню Йорку, Н. Й.

Покійний брав живу участь у народній і церковній роботі. Походив з села Новосілки, пов. Золочів, Західна Україна. Полишив подружені дочки Анну і Йосифину, синів Андрія і Івана, 6 внуків і 2 правнуків.

Похорон відбувся 22. травня при участи родини і членів Бр. св. Андрія до церкви св. Юра, а відтак на цвинтар Кальварія в Лонг Айленд. Великий здвиг народу найкраще свідчить як загально улюблений і шанований був бл. п. Теодор Дубас. — В. Й. П.!

Л. Фединяк, секр.

ТАРЗАН, ч. 1861.– Тоглат атакує.

Пілот Дон Куртіс повірив у брехні Кринча про ніби то останні бажання Криса перед смертю і він радо пішов з майбутнім вбивником на полювання на горилі.

Тоглат, покривавлений і поранений від побоїв Кунга, був у страшенно лихім настрою.

Коли він доглянув Джейка й Дона через прогалину між деревами, змісця кинувся на заміри зненавидженої людини.

Заки мисливці його відкрили, він був уже майже коло них. Джейк відвернувся і випустив дикий стріл.